

2014. december 4. csütörtök

Iz. 26. 1-6; Zs.117; Mt.7. 21, 24-27;

Szavak csengenek a fülemben e három szentírási idézetből:

- hathatós
- hűség,
- állhatatos,
- vár.
- szikla.

Mindhárom leckében visszatér egy megingathatatlan erős támasz, védelem, amire mindnyájunknak szüksége van. Kinek az anyagiak, kinek egy személy, barátok, kinek a vallás (vagy mindez együtt)

Nekem mi/ki a váram, a kösziklám?

Mi ad nekem biztonságot?

Eszembe jutnak Apa (Király Náci) a minap egy előadáson mondott szavai (amit sokszor szokott hangoztatni): Olyan testvérbarátaim állnak mögöttem, hogy tudom, semmi baj nem lehet ...

Persze, tudjuk (Apát ismerve), hogy ezeket a baráti téglákat valami/valaki (!) várrá tapasztja össze, egy egésszé, egy egységgé még akkor is, ha a téglák nem egyformák. Van egy összekötő kapocs.

Nekem van-e ilyen?

Hova építettem a házam?

Hányszor dőlt már össze?

Tanultam-e belőle?

Uram! Adj nekünk őszinte hitet, hogy a Te hathatós háttér-jelenléteddel egymás házainak sziklaszilárd alapjai/támaszai lehessünk. Mert az Isten országa bennük kell, hogy lakozzon, és általunk épül.

Györfyné Király Cili